

हेलची f. = क्षितमेचिका ÇABDAÉ. im ÇKDr.

हेलन (von हेल्) n. = अवहेला ÇABDAR. im ÇKDr. (sg. und pl.) *Verhöhnung, Verspottung, an den Tag gelegte Geringachtung* MBh. 12,2043 (nach der Lesart der ed. Bomb.). BHAG. P. 4,19, 2, 3, 15, 36, 16, 3, 30. 24, 29. 4, 11, 33. 13, 28. 14, 22. 5, 3, 15. 6, 11. 6, 2, 14. 7, 10. 9, 4. 7, 15, 72. 10, 22, 19. 23, 52. 25, 4. 57, 12. 11, 1, 2. अति० 3, 14, 37.

हेलनीय (wie eben) adj. zu *verhöhnen, zu verspotten* NILAK. zu MBh. हेला (wie eben) f. 1) *ein best. ungebundenes Gebahren eines verliebten Weibes* AK. 1,1, 32. TRIK. 3,3, 410. H. 509. an. 2, 516. MED. I. 56. HALÄJ. 1, 89. DAÇAR. 2, 82. PRATÄPAR. 35, a. SÄH. D. 123. हेलात्यर्तं समालद्यविकारः स्पातिस (d. i. हावः) एव च 128. 509. HARIV. 8348 (pl.) ÇRUT. 34. MÄLATIM. 187, 19. am Ende eines adj. comp.: नूपुरोहुष्टहेला (नूपुरोत्कृष्टलीला) ed. Bomb.) R. 2, 60, 19. — 2) *Leichtsinn, Sorglosigkeit*; = अवज्ञा TRIK. H. an. MED. HALÄJ. 4, 30. हेला स्पात्कार्यनाशाय KÄM. 91 bei HARV. हेलया *leichtsinniger Weise; mit Leichtigkeit, ohne sich irgend einen Zwang anzuthun, ohne Weiteres, mir nichts dir nichts*: हेलया किंचिन्मा गृहणा मुम्ह वा Verz. d. Oxf. H. 228, a. N. SPR. (II) 1264. 3798. 6395. ÇR. 2, 52. KATHÄS. 30, 124. 48, 74. 50, 25. 57, 121. 61, 203. 65, 157. 102, 47. MÄRK. P. 14, 29. NÄGÄN. 36, 2. KÄCICH. 2, 13 (s. u. हेलिक). RIÄ-TAR. 3, 43. 4, 218. 364. 450. 716. 5, 84. 113. PANÄT. 106, 1. 2. 134, 13. 186, 6. 236, 24 (येनैत्र हेऽ to lesen). तपाक्षेलया *mit Leichtigkeit, als wenn man es mit einem Strohhalm zu thun hätte*, KATHÄS. 46, 68. अहेलया *nicht ohne Weiteres so v. a. alles Ernstes* SPR. (II) 5135. हेलाभिस् = हेलया BHAG. P. 3, 14, 19. सहेलम् desgl. KATHÄS. 6, 110. 55, 40 (am Anf. eines comp.). हेला am Anfange eines comp. in der Bed. von हेलया MÄRK. 44, 15. RATNÄV. (neuere Ausg.) 17, 11. SPR. (II) 7421. fg. Z. d. d. m. G. 27, 53. 66. KATHÄS. 35, 98. 82, 47. 107, 22. — 3) = प्रस्ताव HALÄJ. 5, 19. — 4) *Mondschein* ÇABDÄRTHAK. bei WILSON. — Vgl. अवहेला und प्रहेला.

हेलाचक्र m. N. pr. eines Mannes RÄGA-TAR. 7, 97.

हेलाराज m. N. pr. eines Autors RÄGA-TAR. 1, 17. SARVADARÇANAS. 140, 9. COLEBR. MISC. ESS. 2, 21. 49. Verz. d. Oxf. H. 178, a, 33. HALL 164.

हेलावत् (von हेला) adj. etwa *sich gehen lassen, sorglos* PANÄKAR. 3, 7, 36. हेलावकु m. Rosshändler HÄR. 201. — Vgl. हेडावुक्का.

हेलि UÉGVAL. zu UNÄDIS. 4, 117. 1) m. (aus Ἡλιος) die Sonne TRIK. 4, 1, 99. H. 96. an. 2, 517. HÄR. 11. HAPPA bei BHAR. zu AK. nach ÇKDR. VARÄH. BRH. 2, 2. häufig im BHAVISHYA-P. nach AUFRECHT, UNÄDIS. Ind. — 2) f. शा a) = हेला HAPPA a. a. O. — b) Umarmung H. an.

हेलिक m. = हेलि die Sonne: क्रमतः सर्वमर्वतो हेलया हेलिकस्य खम KÄCICH. 2, 13 nach AUFRECHT, UNÄDIS. Ind.

हेलितव्य (von हेल्) n. impers. *leichtsinnig zu verfahren: ब्राह्मणे बडुभिर्वाच्यते तपोभिस्तलाभ्यान् रूतिपरेण हेलितव्यम्* MBh. 12, 2067.

हेलुग eine best. hohe Zahl bei den Buddhisten Mél. asiat. 4, 638.

हेलुग्राम m. N. pr. eines Dorfes RÄGA-TAR. 3, 396. हेलु दिष्टेति (provinciell) न लिख्यते es ist kein Document darüber ausgestellt worden, dass Helu geschenkt worden ist, 397.

हेलुय (so zu lesen) eine best. hohe Zahl bei den Buddhisten Mél. asiat. 4, 640. हेलुवु v. l.

हेतुब्र m. N. pr. einer buddhistischen Gottheit WILSON Sel. Works 2, 24. TÄRAN. 233. °महेतुल ebend. °तत्र 192. fg. 237. 275.

हेतुर eine best. hohe Zahl bei den Buddhisten Mél. asiat. 4, 638.

हेताकस adj. etwa *heftig, intensiv*: पृङ्गार DAÇAR. 2, 31. — Vgl. हेताकिन्.

हेताकिन् adj. am Ende eines comp. etwa *heftig verlangend* RIÄ-TAR. 4, 371. Vgl. हेता *heftiges Verlangen* im Mahrattischen.

हेष् हेषति wiehern: प्रया वाऽन् न हेषतं प्रेषमपीस RV. 5, 84, 2. हेयाना हेषताम् MBH. 15, 1009. HARIV. 5473. VARÄH. BRH. S. 93, 8. हेषति

11. med. हेषते DHÄTOP. 16, 20 (अव्यक्ते शब्दे). PANÄT. 223, 12. SPR. (II)

3200. हेषमाणा HARIV. 4290. R. GORR. 2, 59, 4. निहेषिरे ÇR. 17, 31.

BHÄTT. 14, 5. — partic. हेषित n. (sg. und pl.) *Gewieher* MBH. 1, 2820.

4, 1494. 6, 137 (हेषितेवा mit der ed. Bomb. zu lesen). 7, 6666. 8, 435.

HARIV. 3110. 3716. R. 5, 9, 21. 6, 9, 27. VARÄH. BRH. S. 93, 7. KATHÄS. 42,

43. BHÄG. P. 10, 37, 1. Vgl. हेष.

— अभि anwiehern: तथायाभेषते पिपासते तिप्रं प्रयच्छेत् AIT. BR. 6, 8. हेया हेयान्यहेषन् MBH. 8, 4471.

— प्रति dass.: अन्यतुर्गं प्रतिहेषते (köönnte auch प्रति हेषते sein) VARÄH. BRH. S. 93, 13.

हेषक्रतु adj. zu *brüllen verlangend, gern brüllend*: Löwen und die Marut RV. 3, 26, 5.

हेषस् (von हेष्, das sich zu हीट verhalten könnte wie पिष् zu पीट्) n. Verwundung, Wunde: अशेषव विद्यु तपिष्ठेन हेषसा द्राव्यमित्रान् RV. 10, 89, 12. — Vgl. शाषुः RV. 8, 10, 2, das sich dieser Bedeutung nicht fügt; es könnte dort शाषुद्दिमेना gestanden haben.

हेषस्वत् (von हेषस्) adj. verwundet: हेषस्वतः प्रुद्यो नायमक्तोः wie Balsam für den Wunden RV. 6, 3, 3. nach SÄH. ist हेषस् = हेति oder शब्द.

हेषा (von हेष्) f. Gewieher AK. 2, 8, 2, 15. H. 1403. HALÄJ. 1, 151. KÄM. NITIS. 15, 45. KIR. 16, 8. MÄRK. P. 22, 20. PÄRGVANÄTHAK. 4, 135 (nach AUFRECHT). 4te RÄGA-TAR. 134.

हेषाय् (von हेषा), °पते wishern PANÄT. 254, 25.

हेषिन् (von हेष्) m. Pferd TRIK. 2, 8, 41. H. c. 176.

हेष्टे interj. v. l. im gaṇa चादि zu P. 1, 4, 57. सबोधने und द्वृती MED. avj. 92.

हेष्टे interj. he! gaṇa स्वरादि zu P. 1, 1, 37 und gaṇa चादि zu 4, 57. AK. 3, 5, 7. H. 1537. an. 7, 5, 6. MED. avj. 88. AV. 6, 50, 2. असौ क्षु इक्षु मनः 18, 4, 66. TÄRA. 2, 3, 6, 1. wann plutā P. 8, 2, 85.

हेषकापन् adj. von हेषकी gaṇa पत्तादि zu P. 4, 2, 80.

हेषुल adj. von हिषुला N. pr. einer Gegend VÄMANA-P. 67 im ÇKDR.

हेतिम्ब MÄRK. 7, 4123. 6822 fehlerhaft für हेतिम्ब.

हेतिम्ब 1) adj. über HETIMBA handelnd: पर्वन् MÄRK. 1, 313. — 2) metron. Ghaṭotkaka's MBH. 3, 11009. 11017. 5, 5926. 6, 2476. 4231. 7, 4101. 4117. 4120. 12, 1489.

हेतिम्ब 2) MBH. 7, 4097. 4123. 6822. an den beiden letzten Stellen in der ed. Calc. fehlerhaft हेतिम्ब.

हेतनामै उनामै नामै m. patron. von हितनामन् P. 6, 4, 170, VÄRTT.

हेतुक (von हेतु) adj. (f. ई) 1) am Ende eines comp. bewirkt durch, abhängig von: पुरुषः MBH. 3, 1227. कालः 12, 8825. कामः BHÄG. 16, 8.

अ० keine Ursache habend, unbegründet BHÄG. 18, 22. auf keine Ursache